

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2022/582 ⁽¹⁾ w zakresie, w jakim na jej mocy umieszczono nazwisko skarżącego w wykazie zawartym w załączniku I do decyzji Rady (WPZiB) 2014/145 z dnia 17 marca 2014 r.;
- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2022/581 ⁽²⁾ z dnia 8 kwietnia 2022 r. w zakresie, w jakim na jego mocy umieszczono nazwisko skarżącego w wykazie zawartym w załączniku I do rozporządzenia Rady (UE) nr 269/2014 z dnia 17 marca 2014 r.;
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia prawa do skutecznej ochrony sądowej i obowiązku uzasadnienia. Skarżący podnosi, że informacje przekazane przez Radę nie umożliwiają mu obrony z tego powodu, że po pierwsze, dowody przedstawione przez Radę nie mogą stanowić uzasadnienia dla rozpatrywanych środków ograniczających ze względu na ich słabość, a po drugie, Rada nie przedstawia indywidualnych, szczególnych i konkretnych powodów, mogących stanowić dla skarżącego wystarczającą wskazówkę co do zasadności aktu.
2. Zarzut drugi dotyczący oczywistego błędu w ocenie ze względu na to, że, po pierwsze, elementy przywołane przez Radę w celu umieszczenia nazwiska skarżącego w wykazie są w całości materialnie błędne i, po drugie, Rada nie wykazała, że skarżący jest prominentnym przedsiębiorcą, że jest osobą wpływową lub że działa w sektorach gospodarki, które stanowią istotne źródło dochodów dla rządu Federacji Rosyjskiej.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia zasad proporcjonalności i równego traktowania. Skarżący uważa, że nałożone na niego sankcje są dyskryminujące wobec niego i nieproporcjonalne w stosunku do celów, którym mają służyć te środki.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia podstawowych praw przysługujących jednostkom, w tym prawa własności oraz prawa do poszanowania życia prywatnego i rodzinnego, domu i komunikowania się. Umieszczając nazwisko skarżącego w wykazie, Rada działała zatem z naruszeniem zasady proporcjonalności.

⁽¹⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2022/582 z dnia 8 kwietnia 2022 r. zmieniająca decyzję 2014/145/WPZiB w sprawie środków ograniczających w związku z działaniami podważającymi integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażającymi (Dz.U. 2022, L 110, s. 55).

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2022/581 z dnia 8 kwietnia 2022 r. wykonujące rozporządzenie (UE) nr 269/2014 w sprawie środków ograniczających w odniesieniu do działań podważających integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażających (Dz.U. 2022, L 110, s. 3).

Skarga wniesiona w dniu 4 lipca 2022 r. – Société générale i in./SRB

(Sprawa T-391/22)

(2022/C 311/23)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Société générale (Paryż, Francja), Crédit du Nord (Lille, Francja), SG Option Europe (Puteaux, Francja)
(przedstawiciele: adwokaci A. Gosset-Grainville, M. Trabucchi i M. Dalon)

Strona pozwana: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRB)

Żądania

Skarżące wnoszą do Sądu o:

- stwierdzenie, na podstawie art. 263 TFUE, nieważności decyzji nr SRB/ES/2022/18 z dnia 11 kwietnia 2022 r. w sprawie obliczenia składek ex ante za 2022 r. na SRF – w zakresie, w jakim dotyczy ona skarżących;
- stwierdzenie, na podstawie art. 277 TFUE, niemożności stosowania następujących przepisów rozporządzenia SRM⁽¹⁾, rozporządzenia wykonawczego⁽²⁾ i rozporządzenia delegowanego⁽³⁾:
  - art. 69 ust. 1, art. 69 ust. 2, art. 70 ust. 1 i art. 70 ust. 2 lit. a) i b) rozporządzenia SRM;
  - art. 4 ust. 2, art. 5, 6, 7 i 20 rozporządzenia delegowanego, a także załącznika I do tego rozporządzenia;
  - art. 4 rozporządzenia wykonawczego;
- obciążenie strony pozwanej wszystkimi kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi skarżące podnoszą osiem zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczy naruszenia zasady równego traktowania ze względu na to, że przewidziany w rozporządzeniu SRM i rozporządzeniu delegowanym sposób obliczania składek ex ante na jednolity fundusz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (SRF) nie odzwierciedla rzeczywistego rozmiaru instytucji ani ich rzeczywistego ryzyka.
2. Zarzut drugi dotyczy naruszenia zasady proporcjonalności ze względu na to, że przewidziany w rozporządzeniu SRM i rozporządzeniu delegowanym mechanizm składek ex ante na SRF jest oparty na ocenie, która sztucznie zaostrza profil ryzyka dużych instytucji francuskich, a w konsekwencji prowadzi do ustalenia nieproporcjonalnie wysokiej kwoty składki.
3. Zarzut trzeci dotyczy naruszenia zasady pewności prawa ze względu na to, że określona w rozporządzeniu SRM, rozporządzeniu delegowanym i rozporządzeniu wykonawczym wysokość składek ex ante, po pierwsze, nie może być oszacowana wystarczająco wcześnie w precyzyjny sposób, a po drugie, zależy nie tyle od sytuacji i profilu ryzyka instytucji, ile od jej relatywnej sytuacji w stosunku do innych instytucji zobowiązanych do wnoszenia składki. Wreszcie skarżące uważają, że stosownie do art. 290 TFUE Komisja nie powinna być odpowiedzialna za ustalenie wskaźników ryzyka w ramach rozporządzenia delegowanego, ponieważ kryteria te są istotnym elementem strukturyzującym i determinującym przy ustalaniu kwot składek.
4. Zarzut czwarty dotyczy naruszenia zasady dobrej administracji ze względu na to, że nie wszystkie wskaźniki ryzyka zostały w zaskarżonej decyzji należycie uwzględnione.
5. Zarzut piąty dotyczy naruszenia prawa przy ustalaniu współczynnika korygującego. Skarżące podnoszą naruszenie prawa, ponieważ SRB, która oparła się na błędnej wykładni szeregu przepisów rozporządzenia SRM, ustaliła ewidentnie zbyt wysoki współczynnik korygujący.
6. Zarzut szósty dotyczy naruszenia obowiązku uzasadnienia w odniesieniu do ograniczenia korzystania z nieodwołalnych zobowiązań płatniczych ze względu na to, że w zaskarżonej decyzji nie wskazano w sposób precyzyjny i szczegółowy, dlaczego zachodzi konieczność, po pierwsze, ustalenia pułapu korzystania z nieodwołalnych zobowiązań płatniczych (zwanym dalej „NZZP”) na poziomie 15 % oraz, po drugie, przyjmowania jako zabezpieczenia jedynie gotówki.
7. Zarzut siódmy dotyczy oczywistego błędu w ocenie. Skarżące twierdzą w tym względzie, że ryzyko związane z procyklicznością i płynnością podnoszone przez SRB w celu ograniczenia korzystania z NZZP jest nieuzasadnione, z uwagi w szczególności na cechy charakterystyczne NZZP i kontekst ich wykorzystywania.

8. Zarzut ósmy dotyczy naruszenia prawa. Skarżące podnoszą, że SRB, po pierwsze, opiera się na błędnej wykładni przepisów pozwalających na korzystanie z NZP, nakładając ten sam środek na wszystkie instytucje na podstawie abstrakcyjnej analizy, oraz, po drugie, pozbawia te przepisy ich skuteczności (effet utile), ponieważ udział NZP jest systematycznie i bez wystarczającego uzasadnienia ograniczany do określonego w prawie minimum.

- (¹) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 z dnia 15 lipca 2014 r. ustanawiające jednolite zasady i jednolitą procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 (Dz.U. 2014, L 255, s. 1).
- (²) Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2015/81 z dnia 19 grudnia 2014 r. określające jednolite warunki stosowania rozporządzenia nr 806/2014 w odniesieniu do składek ex ante wnoszonych na rzecz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (Dz.U. 2015, L 15, s. 1).
- (³) Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/63 z dnia 21 października 2014 r. uzupełniające dyrektywę 2014/59 w odniesieniu do składek ex ante wnoszonych na rzecz mechanizmów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (Dz.U. 2015, L 11, s. 44).

Skarga wniesiona w dniu 4 lipca 2022 r. – Confédération nationale du Crédit mutuel i in./SRB

(Sprawa T-392/22)

(2022/C 311/24)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Confédération nationale du Crédit Mutuel (Paryż, Francja) oraz 25 pozostałych skarżących (przedstawiciele: adwokaci A. Gosset-Grainville, M. Trabucchi i M. Dalon)

Strona pozwana: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRB)

Żądania

Skarżące wnoszą do Sądu o:

- stwierdzenie, na podstawie art. 263 TFUE, nieważności decyzji nr SRB/ES/2022/18 z dnia 11 kwietnia 2022 r. w sprawie obliczenia składek ex ante za 2022 r. na SRF – w zakresie, w jakim dotyczy ona skarżących;
- stwierdzenie, na podstawie art. 277 TFUE, niemożności stosowania następujących przepisów rozporządzenia SRM (¹), rozporządzenia wykonawczego (²) i rozporządzenia delegowanego (³):
  - art. 69 ust. 1, art. 69 ust. 2, art. 70 ust. 1 i art. 70 ust. 2 lit. a) i b) rozporządzenia SRM;
  - art. 4 ust. 2, art. 5, 6, 7 i 20 rozporządzenia delegowanego, a także załącznika I do tego rozporządzenia;
  - art. 4 rozporządzenia wykonawczego;
- obciążenie strony pozwanej wszystkimi kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi skarżące podnoszą osiem zarzutów, które są co do istoty identyczne z zarzutami podniesionymi w sprawie T-391/22, Société générale i in./SRB, lub do nich podobne.

- (¹) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 z dnia 15 lipca 2014 r. ustanawiające jednolite zasady i jednolitą procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 (Dz.U. 2014, L 255, s. 1).
- (²) Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2015/81 z dnia 19 grudnia 2014 r. określające jednolite warunki stosowania rozporządzenia nr 806/2014 w odniesieniu do składek ex ante wnoszonych na rzecz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (Dz.U. 2015, L 15, s. 1).
- (³) Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/63 z dnia 21 października 2014 r. uzupełniające dyrektywę 2014/59 w odniesieniu do składek ex ante wnoszonych na rzecz mechanizmów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (Dz.U. 2015, L 11, s. 44).